

Kremering innebär att den avlidnes stoft bränns till aska under hög värme. Detta sker i något av de 20 krematorier som finns runt om i landet. Krematoriet i Karis ligger närmast Hangö. Askan samlas sedan upp för att vanligen läggas i en grav.

En urna är den behållare askan innesluts i. Urnan skall vara av lätt förmultnande material. De urnor som nu används är i allmänhet av enkelt och billigt utförande, vilket är naturligt, eftersom avsikten med urnan endast är att transportera askan till graven.

Vanligen jordfästs den avlidne i en kista. Detta sker före kremeringen. Kistan bränns också vid kremeringen. De blommor som eventuellt läggs vid kistan följer inte med till krematoriet. Blommorna kan därför efter jordfästningen t.ex. föras till den gravplats som reserveras för den avlidne.

På begravningsplatserna i Hangö finns även en minneslund, dvs ett område där askan kan gravsättas. I minneslunden finns möjlighet att t.ex. fästa en plakett med den avlidnes namn vid en för alla gemensam gravvård. En plakett enligt fastställd modell bör då användas. Möjlighet finns också att om man så önskar helt avstå från anteckning om den gravsattes namn på den gemensamma gravvården.

Vilka åtgärder bör man själv vidtaga?

Man bör först meddela församlingarnas ekonomikontor om man önskar reservera gravplats eller använda sig av en gravplats som man redan innehar. Man kan också meddela att gravplats inte behövs, ifall man ännu önskar fundera på gravläggningen. Efter att gravplatsen valts kan man kontakta begravningsbyrån vilken sedan sköter de praktiska arrangemangen kring kremeringen. Förberedelserna för själva jordfästningen (begravningen) skiljer sig inte från en vanlig kistbegravning.

Är jordfästningen annorlunda än vid vanlig kistbegravning?

Jordfästningen går till precis på samma sätt som vid kistbegravning. Har kremeringen av någon

orsak skett före jordfästningen, vilket i allmänhet inte är att rekommendera, är programmet dock likadant. I stället för kista har man då en urna.

Skall kistan efter jordfästningen transporteras till ett krematorium lämnas den kvar i det rum där jordfästningen har skett. Det är naturligtvis också möjligt att kistan bärs ut till en väntande bil för transport till krematoriet.

För närvarande är det också möjligt att gravsätta aska på andra platser. Gravsättning på invigd begravningsplats rekommenderas dock alltid. Den avlidnes egna uttalade önskemål beaktas naturligtvis också vid valet av plats för gravsättning av askan.

Skall den avlidnes önskemål beaktas?

När man överväger kremering bör man först dra sig till minnes om den avlidne själv uttryckt någon önskan i frågan. Den avlidnes önskan bör då respekteras. I allmänhet är man dock inte säker på vad den avlidne önskat. Då ankommer det på de anhöriga att besluta. De anhöriga väljer kistbegravning t.ex. när man har religiösa eller känslomässiga betänkligheter mot kremering. Vår kyrka har dock slagit fast att kremering inte strider mot kristen tro.

I vissa fall, men mera sällan, kan hälsovårdsmyndigheterna besluta att kremering måste ske. Den avlidne har då insjuknat i någon sällsynt smittosam sjukdom, vanligen i samband med utlandsvistelse. Kremering är ibland enda möjlighet då den avlidne dött utomlands, för att möjliggöra hemtransporten. Likaså väljer man kremering i vissa fall i samband med olyckshändelser mm.

I vissa fall kan också ekonomiska synpunkter inverka. Hangö kyrkliga samfällighet tillhandahåller bårtäcke samt låneurna.